

b) Juhul, kui Euroopa Kohus leiab, et TRANSPORTES EVARISTO MOLINA S.A. esitatud tühistamishagi on hilenud, väidab apellant, et seda asjaolu tuleb pidada vabandatavaks, kuna Euroopa Komisjon tegutses viisil, mis tekitas apellandis teatud segadust.

- (¹) Komisjoni 12. aprilli 2006. aasta otsus 2006/446/EÜ EÜ asutamislepingu artiklile 81 vastava menetluse kohta (juhtum COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP) (kokkuvõtte avaldatud ELT L 176, lk 104).
- (²) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).
- (³) Komisjoni 22. juuni 1983. aasta määrus (EMÜ) nr 1984/83 asutamislepingu artikli 85 lõike 3 kohaldamise kohta ainuõigusliku ostukokkuleppe teatud liikide suhtes (EÜT L 173, lk 5).
- (⁴) Komisjoni 22. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 2790/1999 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta vertikaalkokkuleppe ja kooskõlastatud tegevuse liikide suhtes (EÜT L 336, lk 21; ELT eriväljaanne 08/01, lk 364).

28. jaanuaril 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-37/09)

(2009/C 82/31)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán ja P. Guerra e Andrade)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Portugali Vabariik esiteks ei ole võtnud vajalikke meetmeid selleks, et tagada, et Lourosa maakonnas asuvasse Limase, Linose ja Barreirase karjääridesse ladestatud jäätmed oleksid taaskasutatud või kõrvaldatud seadmata ohtu inimeste tervist ja kahjustamata keskkonda, eelkõige tekitamata ohtu veele ja pinnasele, ja selleks, et jäätmed oleksid üle antud eraõiguslikule või avalikõiguslikule jäätmekogujale või ettevõtjale, kes vastutab nende kõrvaldamise või taaskasutamise eest, ning teiseks ei ole võtnud vajalikke meetmeid selleks, et piirata nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiivi 80/68/EMÜ II loendisse kuuluvate ainete sattumist põhjavette, vältides sel moel põhjavee reostamist nimetatud ainetega, on Portugali Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/12/EÜ jäätmete kohta

— millega kodifitseeritakse nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiiv 75/442/EMÜ jäätmete kohta — artiklitest 4 ja 8 ning nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiivi 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest artiklitest 3 ja 5;

— mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Alates 80. aastatest hakati ilma igasuguse ametivõimude kontrollita ladestama erineva päritoluga jäätmeid kasutuseta seisvasse karjääridesse. Jäätmete ladestamist karjääridesse jätkati kuni 2004. aasta veebruarini. Need paigad suleti alles 2004. aasta juunis.

Kunagiste karjääride erinevatest kohtadest võetud vee analüüsid näitasid murettekitavat keemilist reostust. Piirkonna vesi on reostatud.

Mitme aasta vältel ei võtnud Portugali ametivõimud ühtegi meetmeid, et takistada tuvastamata jäätmete omanikke ladestamast ja jätmast jäätmeid kasutuseta seisvasse karjääridesse. Riik ei kontrollinud jäätmete ladestamist ja jätmist karjääridesse ega kontrollinud nende kõrvaldamist.

Lisaks sellele ei võtnud Portugali ametivõimud vajalikke meetmeid, et takistada mürgiste ja ohtlike ainete sattumist põhjavette. Ametivõimud ei teostanud eelnevat uurimist jäätmete kohta, mis võisid kaudselt viia põhjavette ohtlike aineid. Samuti ei kontrollinud nad jäätmete paigutamist pinnasele.

Ralf Schröderi 19. novembril 2008 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (seitsmes koda) 29. jaanuari 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-187/06: Ralf Schröder versus Ühenduse Sordiamet

(Kohtuasi C-38/09 P)

(2009/C 82/32)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Ralf Schröder (esindajad: advokaadid T. Leidereiter ja W. -A. Schmidt)

Teised menetluspooled: Ühenduse Sordiamet

Apellandi nõuded

— tühistada Esimese Astme Kohtu (seitsmes koda) 18. novembri 2008. aasta otsus kohtuasjas T-187/06;

- rahuldada ühenduse sordiameti apellatsiooninõukogu 2. mai 2006. aasta otsuse (asi A 003/2004) tühistamisaotlus, mille hageja kõigepealt esitas;

eelmise punkti asemel teise võimalusena

- saata asi Esimese Astme Kohtule uue otsuse tegemiseks tagasi;
- mõista kõik käesoleva kohtumenetlusega, Esimese Astme Kohtu menetlusega ja apellatsiooninõukogu menetlusega seotud kulud välja ühenduse sordiametilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva apellatsioonkaebuse ese on Esimese Astme Kohtu otsus, millega jäeti rahuldamata hageja poolt Ühenduse Sordiameti apellatsiooninõukogu selle otsuse peale esitatud hagi, mis käsitleb taimesordi „SUMCOL 01” ühenduse sordikaitse taotlust. Apellant heidab Esimese Astme Kohtule ette seda, et vaidlustatud otsusega jättis viimane jõusse apellatsiooninõukogu otsuse, mille kohaselt taotletav sort ei eristu selgelt võrdlussordist, mis tema sõnul on üldtuntud.

Esimeses väites tugineb apellant mitmele menetlusveale. Esimese Astme Kohus on apellatsiooninõukogu otsuse kontrollimisel jõudnud järeldustele, mis on väärad ainuüksi menetlusdokumentide põhjal. Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus on moonutanud asjaolusid ja tõendeid, liialdanud nõuete osas, mis on seatud apellandi väidetele ning mille osas Esimese Astme Kohus satub otsuses endaga vastuollu ja rikkunud apellandi kaitseõigusi. Apellant märgib, et Esimese Astme Kohus jättis nii arvesse võtmata suure osa tema väidetest ning apellandi mitmed tõendite esitamise pakkumised, lükates need tagasi põhjendusel, et väited on formuleeritud üldsõnaliselt. Apellandi sõnul on Esimese Astme Kohus jätnud arvesse võtmata ka selle, et osaliselt oli hagejal juba objektiivselt võimatu esitada oma väited „konkreetselt”. Apellant leiab, et Esimese Astme Kohus on nii rikkunud ka apellandi kaitseõigusi ning tõendamiskoormist ja tõendite esitamist puudutavaid põhimõtteid. Apellant heidab Esimese Astme Kohtule ette seda, et viimane laiendas kohtuvaidluse eset õigusvastaselt, tuginedes vaidlustatud otsuses põhjendusele, mida ei olnud esitanud ei ühenduse sordiamet ega apellatsiooninõukogu.

Kaebuse teises väites heidab apellant Esimese Astme Kohtule ette ühenduse õiguse rikkumist, kuna viimane leidis Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määruse (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta artikli 7 lõike 2 tõlgendamisel, et teaduskirjanduses esinenud sordikirjeldus tõendab kõnealuse sordi üldtuntust. Apellant osutab ka eelnimetatud määruse artikli 62 rikkumisele ning nõukogu määruse (EÜ) nr 2100/94, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 2100/94 rakenduseeskirjad seoses menetlusega ühenduse sordiametis, artikli 60 rikkumisele osas, mis puudutab ühenduse sordiameti menetlust.

2. veebruaril 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-47/09)

(2009/C 82/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: F. Clutche-Duvieusart ja D. Nardi)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik on näinud ette võimaluse täiendada šokolaaditoodete, mis ei sisalda muid taimseid rasvu kui kakaovõi, müüginimetust omadussõnaga *puro* või väljendiga *cioccolato puro*, siis on Itaalia Vabariik rikkunud direktiivi 2000/36/EÜ⁽¹⁾ artiklist 3 koostoimes direktiivi 2000/13/EÜ⁽²⁾ artikli 2 lõikega 1 ning direktiivi 2000/36 artikli 3 lõikest 5 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiividega, mis käsitlevad märgistamist (direktiiv 2000/13) ja šokolaaditoodete (direktiiv 2000/36), on märgistamine ja eelkõige šokolaaditoodete müüginimetused ühenduses täielikult ühtlustatud, et tagada tarbijale õige info saamine. Direktiiv 2000/36 sätestab, et kuni 5 % teatavaid taimseid rasvu sisaldavate toodete müüginimetused tuleb säilitada muutumatuks, kuid nende märgistus peab sisaldama rasvases kirjas spetsiaalset selgitust „sisaldab lisaks kakaovõile muid taimseid rasvu”.

Hagi esemeks olevad Itaalia õigusnormid, mis lubavad lisada üksnes sellist taimset rasva nagu kakaovõid sisaldavate toodete müüginimetusele väljendi *puro*, muudavad ühenduse tasandil ühtlustatud mõisteid ega ole nende mõistetega kooskõlas. Võttes arvesse, et *puro* tähendab itaalia keeles muutumatut, veatut ja seega midagi autentset, panevad tarbija arvama, et need tooted, mis müüginimetuste osas direktiivi ja selles toodud tingimusi järgides sisaldavad muid taimseid rasvu kui kakaovõid, ei ole puhtad, st neid on muudetud, segatud ja need ei ole autentset. Ja seda tingituna vaid asjaolust, et need sisaldavad sellist liiki ja koguses taimseid rasvu, mis on õigusnormide kohaselt lubatud, ilma et sellega muudetakse nende müüginimetust.

Peale selle kujutab sõna *puro* endast omadussõna, mille kasutamine müüginimetuses allub teatavatele tingimustele. Isëranis sätestab direktiivi 2000/36 artikli 3 lõige 5, et kvaliteeti selgitavat kirjeldust võib kasutada vastavalt kakaokuivaine miinimumkogusele, mis ületab nende nimetuste jaoks ette nähtud